

Otrais jautājums:

Vai darba samaksas sistēma, saskaņā ar kuru nav paredzēta attiecīgajā profesijā uzkrātā iepriekšējā darba stāža pilnīga atzīšana, kurā tomēr vienlaikus ar nodarbinātības ilgumu pie viena un tā paša darba devēja tiek saistīta lielāka darba samaksa, ir pretrunā darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai, kas noteikta LESD 45. panta 2. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 1. punktā?

⁽¹⁾ OV 2011, L 141, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. decembrī iesniedza
Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austrija) – Ahmad Shah Ayubi**

(Lieta C-713/17)

(2018/C 123/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ahmad Shah Ayubi

Atbildētāja: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2011/95/ES ⁽¹⁾ 29. pants, kurā pamatots dalībvalsts pienākums nodrošināt, ka starptautiskās aizsardzības saņēmēji (dalībvalstī, kas piešķirusi šo aizsardzību) saņem nepieciešamo sociālo palīdzību, kādu saņem dalībvalsts valstspiederīgie, ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilst tiešas piemērojamības kritērijiem, ko Tiesa izstrādājusi savā judikatūrā?
- 2) Vai Direktīvas 2011/95/ES 29. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tikai patvēruma meklētājiem ar pastāvīgas uzturēšanās tiesībām pilnā apmērā tiek piešķirta sociālā palīdzība kā vajadzībām atbilstošs minimālais nodrošinājums (*bedarfsorientierten Mindestsicherung*) un tādējādi tādā pašā apmērā kā dalībvalsts valstspiederīgajiem, bet sociālā palīdzība no vajadzībām atbilstoša minimālā nodrošinājuma tiek samazināta patvēruma meklētājiem, kuriem piešķirtas tikai uzturēšanās tiesības uz noteiktu laiku, un tādējādi sociālās palīdzības apmēra ziņā viņi tiek pielīdzināti ārvalstniekiem, kuriem piešķirta alternatīvā aizsardzība?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīva 2011/95/EK par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2011, L 337, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 27. decembrī iesniedza Amtsgericht Hannover
(Vācija) – Sebastien Vollmer, Vera Sagalov/Swiss Global Air Lines AG**

(Lieta C-721/17)

(2018/C 123/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover